

ÎNCHEIERE

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia” în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Montevideia” împotriva șefului secretariatului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Zinaida Dumitrașco cu privire la constatarea încălcării drepturilor Societății cu Răspundere Limitată „Montevideia” prin nesoluționarea în termen legal a cererilor societății de către șeful secretariatului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Zinaida Dumitrașco și obligarea ei să soluționeze cererile Societății cu Răspundere Limitată „Montevideia” prin prezentarea datelor și documentelor solicitate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La data de 14 mai 2015, reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia” s-a adresat în instanță cu cerere privind prezentarea datelor și a copiilor documentelor și efectuarea unor acțiuni, reclamând pe Zinaida Dumitrașco, în calitatea ei de șefa a secretariatului Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, cerere de chemare în judecată în care se solicită constatarea faptului încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale societății cu răspundere limitată „Montevideia” prin nesoluționarea în termenul prevăzut de lege a cererilor întreprinderii, de către funcționarul public - Zinaida Dumitrașco, șef al secretariatului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și obligarea șefului secretariatului instanței de judecată, Zinaida Dumitrașco să soluționeze cererile Societății cu Răspundere Limitată „Montevideia” și să prezinte datele și documentele solicitate.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 10 aprilie 2015 a înaintat secretariatului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău două cereri, cu numerele 267MV din 10 aprilie 2015 și 271 MV din 21 aprilie 2015, prin care a solicitat eliberarea copiilor din registrele de înregistrare și ieșire a corespondenței, de predare/primire a cererilor și de prezentare, confirmare a unor date, aplicarea ștampilelor pe încheierile judecătorești irevocabile, date și documente ce se refereau doar la drepturile societății cu răspundere limitată „Montevideia” - probe ce urmau a fi anexate la sesizarea CtEDO. în termenul

stabilit de lege, cererile întreprinderii nu au fost soluționate și nu s-a comunicat nici un răspuns, dar nici nu au fost eliberate actele solicitate. Potrivit informației prezentate de secretariat, inclusiv din anticamera președintelui instanței, ambele cereri au fost repartizate pentru soluționare Zinaidei Dumitrașco - șef al secretariatului. S-au adresat către funcționarul nominalizat pentru a li se elibera actele solicitate, dar au fost tratați cu refuz, motivat prin intervalul temporal oferit de lege. La 11 mai 2015 a fost expediată pentru soluționare cererea prealabilă, dar care a rămas fără răspuns. Potrivit Legii contenciosului administrativ, cererea de chemare în judecată poate fi formulată și față de funcționarul public.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, s-a admis sesizarea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 mai 2015 privind strămutarea pricinii spre judecare către o altă instanță de același grad și s-a strămutat pricina civilă spre judecare Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 03.08.2015 cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La data de 06.08.2015, cu respectarea termenului legal, SRL „Montevideia”, a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, cerând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de SRL „Montevideia”.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului.

În argumentarea deciziei sale instanța de apel a reținut de asemenea că, instanța de fond a judecat pricina sub toate aspectele, just a administrat probațiunea cauzei, administrându-le în strictă conformitate cu prevederile art. 130 CPC al RM.

Considerând ilegală decizia instanței de apel, la 08 aprilie 2016, SRL „Montevideia” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

În argumentarea recursului recurentul a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei pe motiv că instanța de apel nu a dat o apreciere corectă faptelor și circumstanțelor cauzei ajungând la concluzii și constatări eronate.

La data de 20.05.2016, intimata Zinaida Dumitrașco a depus referință la recursul declarat de SRL „Montevideia”, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele au examinat superficial litigiul.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziilor recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia”.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea